

רשומות

ספר החוקים

22 ביולי 1965

461

כ"ב בתמוז תשכ"ה

עמוד

208	חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 12), תשכ"ה—1965
214	חוק חופשה שנתית (תיקון מס' 2), תשכ"ה—1965
215	חוק פיצויי פיטורים (תיקון מס' 2), תשכ"ה—1965
215	חוק לתיקון פקודת העיריות (מס' 2), תשכ"ה—1965
216	חוק לתיקון פקודת המשטרה (מס' 4), תשכ"ה—1965
218	חוק לקיום תוקף תקנות ההגנה (כספים), תשכ"ה—1965

חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 12), תשכ"ה-1965 *

1. בסעיף 4 לחוק הביטוח הלאומי, תשי"ד-1953 (להלן - החוק העיקרי), במקום פסקה (2) יבוא:

"(2) ילדו, לרבות ילד חורג וילד מאומץ, וכן נכדו שכל פרנסתו על המבוטח, ובלבד שלא מלאו להם 18 שנה, או שאינם מסוגלים לכלכל עצמם ואין להם הכנסה ממקור אחר כדי מחייתם (להלן בחלק זה ובתוספת השניה - ילד)."

2. אחרי סעיף 25 לחוק העיקרי יבוא:

"פרק רביעי - סמל ותעודה לנכים"

25א. נכה שנקבעה לו דרגת נכות של 25% או יותר, ואינה לזמן מוגבל ולא דרגת נכות זמנית, יעניק לו המוסד סמל מיוחד ותעודה המעידים על נכותו.

סמל ותעודה לנכים

25ב. צורת הסמל והתעודה, דרכי הענקתם והוראות בדבר ייצורו של הסמל, המסחר בו וכל שימוש אחר בו או בדמותו לצרכי מסחר או פרסומת - ייקבעו בתקנות.

דרכי השימוש בסמל

25ג. (א) העונד את הסמל או סמל דומה לו עד כדי להטעות ולא היה רשאי לענודו;

עונשין

(2) המייצר את הסמל או סמל דומה לו עד כדי להטעות, מציעו למכירה, סוחר בו או משתמש בו או בדמותו שלא בהתאם לתקנות,

דינו - מאסר ששה חדשים או קנס 500 לירות.

(ב) אין סעיף קטן (א) גורע מאחריותו הפלילית של אדם לפי חיקוק אחר.

25ד. הוראות סעיפים 25ב ו-25ג (א) (2) לא יחולו על בעל סימן מסחר שנרשם בפנקס סימני המסחר לפי פקודת סימני המסחר, 1938, בתאריך קודם לתאריך קביעת צורת הסמל כאמור בסעיף 25ב.

פטור

3. בסעיף 31 לחוק העיקרי, בהגדרת "ילד", במקום פסקאות משנה (א) ו-(ב) יבוא:

תיקון סעיף 31א

"(א) לא מלאו לו 18 שנה;

(ב) לא מלאו לו 25 שנה ואינו מסוגל לכלכל עצמו ואין לו הכנסה ממקור אחר כדי מחייתו."

4. אחרי סעיף 31 לחוק העיקרי יבוא:

הוספת חלק 2א

"חלק 2א: ביטוח ילדי עובדים"

31. "מבוטח", לענין חלק זה - עובד הזכאי לשכר שמעבידו חייב בתשלום דמי ביטוח בעדו, לרבות דורש עבודה כאמור בסעיף 31א (א) (3)

מבוטחים

* נתקבל בכנסת ביום י"ב בתמוז תשכ"ה (12 ביולי 1965); הצעת החוק ודברי הסדר פורסמו בה"ח 644, תשכ"ה, עמ' 170.

1 ס"ח תשי"ד, עמ' 6; תשט"ו, עמ' 127; תשי"ז, עמ' 88, עמ' 90, עמ' 178; תשי"ט, עמ' 160; תש"ך, עמ' 36; תשכ"ב, עמ' 40; תשכ"ג, עמ' 110; תשכ"ד, עמ' 8, עמ' 121; תשכ"ה, עמ' 130.
2 ע"ר 1938, נוס' 1 מס' 843, עמ' 103.

ולמעט מי שרואים אותו על-פי סעיף 1 (ב) (1) כעובד באגודה שיתופית
שהיא קיבוץ או מושב שיתופי ולענין עבודתו באגודה שיתופית זו, אולם
שר העבודה רשאי לקבוע תנאים מיוחדים שעל-פיהם יראו את חברי
הקיבוצים או המושבים השיתופיים כמבוטחים.

31. "ילד" לענין חלק זה —

ילדים

- (1) ילדו של מבוטח, לרבות ילד חורג או מאומץ;
- (2) מי שאינו ילדו כאמור, אם הוכח להנחת דעתו של מי
שהוסמך לכך על ידי מינהלת המוסד כי בתקופה שנקבעה
בתקנות פרנס אותו המבוטח,
ובלבד שנתקיים בו אחד מאלה:
(א) לא מלאו לו 18 שנה;

- (ב) לא מלאו לו 25 שנה ואינו מסוגל לכלכל עצמו
ואין לו הכנסה ממקור אחר כדי מחייתו,
והמונחים "אב", "אם" ו"הורה" יתפרשו בהתאם לאמור.

31. הזכאי לקיצבת ילדי עובדים (בחלק זה — קיצבה) הוא אב מבוטח,
ואם איננו מבוטח — אם מבוטחת; אולם שר העבודה יקבע תנאים ונסיונות
שבהם הזכאית לקיצבה היא רק אם מבוטחת, אף כשהאב מבוטח.

זכאים

31. (א) עבד הזכאי לקיצבה חודש עבודה מלא, תשולם לו קיצבה
בעד כל ילד משלושת ילדיו הבכירים, כזה:

שיעור הקיצבה
בעד חודש
עבודה מלא

- (1) עד יום ח' בטבת תשכ"ו (31 בדצמבר 1965) — 7.50
לירות לחודש לילד;
- (2) לשנת 1966 — 9 לירות לחודש לילד;
- (3) מיום י"ט בטבת תשכ"ז (1 בינואר 1967) ואילך — 10
לירות לחודש לילד.

(ב) שר העבודה רשאי, לאחר התייעצות עם שר האוצר ובאישור
ועדת העבודה של הכנסת, להגדיל בצו את שיעורי הקיצבה הנקובים
בסעיף זה בשים לב לתנודות בשכר העבודה.

(ג) חודש עבודה מלא של הזכאי לענין סעיף זה הוא חודש
שהזכאי עבד בכל ימי העבודה שבו, אצל מעביד אחד או במקום עבודה
אחד, ימי עבודה מלאים כמקובל לגבי עובד מסוגו באותה עבודה.

31.א. (א) שר העבודה באישור ועדת העבודה של הכנסת יקבע דרך
כלל או לסוגים של זכאים —

שיעור הקיצבה
בעד עבודה חלקית

- (1) שיעור הקיצבה שתשולם לזכאי שלא עבד חודש עבודה
מלא כאמור בסעיף 31, ומינימום שעות העבודה שיזכו אותו
בקיצבה;
- (2) פרקי זמן שייחשבו לענין חלק זה כזמן עבודה אף אם
הזכאי לא עבד בהם;
- (3) התנאים שלפיהם תשולם לזכאי דורש עבודה קיצבה
בעד פרקי זמן שלא עבד בהם ואת שיעור הקיצבה שתשולם
לו.

(ב) שיעורי הקיצה שייקבעו כאמור לא יעלו על סכומי הקיצה לפי סעיף 31.

תשלום הקיצה

31 י.ב. (א) הקיצה תשולם לזכאי לה על ידי מעבידו יחד עם שכרו, אך שר העבודה רשאי לקבוע בתקנות, לגבי כלל המבוטחים או לסוגים, שהקיצה תשולם, כולה או מקצתה, על ידי אחר או בדרך אחרת בנוסף על האמור או במקומו.

(ב) הקיצה לפי סעיף 31 יא (א) (3) תשולם על ידי המוסד או מטעמו במועדים ולפי נוהל שייקבעו בתקנות.

(ג) לא נעשה התשלום כאמור בסעיף קטן (א), יהיה המנוטח זכאי לתבעו גם מהמוסד, הכל בתנאים ובמועדים כפי שייקבעו בתקנות; זכות זו אינה גורעת מזכות תביעה לפי סעיף קטן (א), אולם מששילם אחד מהחייבים בתשלום – פטורים האחרים.

כשפרנסת הילד מחולקת

31 י.ג. (א) היתה פרנסת הילד מחולקת בין הוריו לפי הסכם ביניהם או לפי פסק דין של בית משפט או של בית דין, ונקבע בהסכם או בפסק הדין הוראה מפורשת בדבר תשלום הקיצה, תשולם הקיצה להורים לפי החלוקה שנקבעה בהסכם או בפסק הדין, לפי הענין.

(ב) שר העבודה רשאי לקבוע בתקנות הוראות שלפיהן תשולם הקיצה לאחד ההורים או תחולק ביניהם, על סמך אישור של פקיד מבחן כמשמעותו בפקודת העמדת עבריינים במבחן, 1944, או של פקיד סעד כמשמעותו בחוק שירותי הסעד, תשי"ח-1958.⁴

(ג) "הורה" לענין סעיף זה – אף הורה שאינו מבוטח ובלבד שהורה השני מבוטח.

(ד) שר העבודה רשאי לקבוע בתקנות הוראות בדבר דרכי תשלום הקיצה לפי סעיף זה.

החזרת הקיצה למי ששילמה

31 י.ד. מי ששילם קיצה, יחזיר לו המוסד מה ששילם במועדים ובדרך שיקבע שר העבודה.

הגבלת אחריות המוסד

31 טו. על אף האמור בחלק זה לא יהיה המוסד חייב לשלם למבוטח או למי ששילם את הקיצה, יותר מסכום הקיצה המגיע לפי הסעיפים 31 י או 31 יא, לפי הענין.

דרישת לקיצה והמצאת פרטים

31 טז. שר העבודה יקבע בתקנות הוראות בדבר הדרכים שבהן –

(1) החייב בתשלום הקיצה ימסור למוסד פרטים בדבר דרישת הזכאי לתשלום הקיצה, מסירת הפרטים תהיה תנאי להחזרת התשלום;

(2) הזכאי יגיש את דרישת הקיצה למי שהייב בתשלומה ויפרט בה את הנימוקים לדרישה;

(3) הזכאי ימסור למי שהייב בתשלום הקיצה הודעה בדבר קיום התנאים המזכים אותו לקיצה.

³ ס"ח תשי"ח, עמ' 103.

⁴ ע"ר 1944 תוס' 1 מט' 1380, עמ' 126.

31 י"ז. דין הקיצבה לפי חלק זה כדין שכר עבודה לכל דבר, אולם –

- (1) לא יראו אותה כהכנסה לענין תשלום דמי ביטוח;
- (2) היא לא תובא בחשבון לענין החישוב של גמול שעות גוספות וגמול עבודה במנוחה השבועית כמשמעותם בחוק שעות עבודה ומנוחה, תשי"א-1951,⁵ של פיצויי פיטורים לפי חוק פיצויי פיטורים, תשכ"ג-1963,⁶ של פרמיות ושל תוספת יוקר המחיה;

(3) הוראות פסקה (2) כותן יפה על אף האמור בכל חיקוק או בהסכם קיבוצי או בחוזה עבודה שנערכו לפני תחילתו של חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 12), תשכ"ה-1965, ובלבד שסכום השכר המשתלם למבוטח על ידי אותו מעביד או באותו מקום עבודה לא יקטן עקב הוראות סעיף זה; שר העבודה רשאי לקבוע בתקנות את דרכי חישוב השכר לענין פסקה זו.

צירוף המוסד להליכים משפטיים

31 י"ח. (א) בתביעת הקיצבה לפני בית-המשפט ובבקשה לצו תשלום בנוגע לקיצבה לפני הממונה על גביית השכר כמשמעותו בחוק הגנת השכר, תשי"ח-1958,⁷ יצורף המוסד כבעל-דין על פי בקשת בעל-דין או על פי בקשתו של המוסד.

(ב) מסר החייב בתשלום הקיצבה – בדרך, במועד ובתנאים שנקבעו בתקנות – הודעה למוסד על הגשת תביעה נגדו כאמור בסעיף קטן (א) ונתחייב מי שמסר את ההודעה בתשלום הקיצבה, לא תישמע טענת המוסד שלא היה בעל-דין בדיונים בפני בית המשפט או בפני הממונה.

דין המדינה

31 י"ט. לענין חלק זה – דין המדינה כמעביד כדין כל מעביד אחר.

5. בסעיף 37 לחוק העיקרי, במקום "לפי סעיף 38" יבוא "לפי הסעיפים 37 ו-38".
תיקון סעיף 37
6. אחרי סעיף 37 לחוק העיקרי יבוא:
הוספת סעיף 37א
7. בסעיף 39 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א), בריש, במקום "37 ו-38" יבוא "37, 37א ו-38".
תיקון סעיף 39
8. בסעיף 42 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א), בפסקה (2), במקום "66.2/3%" יבוא "52%".
תיקון סעיף 42
9. האמור בסעיף 57 לחוק העיקרי יסומן (א), ואחריו יבוא:
" (ב) היו סכומים משתלמים לקופת תגמולים, לקרן פנסיה או לגוף כיוצא באלה, מכוח הסכם שנעשה לפני תחילתו של חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 12), תשכ"ה-1965, והם מיועדים לביטוח תוספת משפחתית, רשאי המעביד להפחית את תשלומיו כאמור ב-1.8% מהכנסת העובד שלפיה נעשה התשלום כאמור."

⁵ ס"ח תשי"א, עמ' 204.

⁶ ס"ח תשכ"ג, עמ' 136.

⁷ ס"ח תשי"ח, עמ' 186; תשי"ט, עמ' 40; תשכ"ד, עמ' 35.

- החלפת סעיף 57 א 10. במקום סעיף 57 לחוק העיקרי יבוא:
57. המשלם לאדם שהוא מבוטח לפי חלק ג או ג2 תשלומים על-פי חוק אחר, הסכם קיבוצי או חוזה בזכות ילדו של אותו אדם, רשאי להפחית מהם סכום שלא יעלה על הקיצבה המשפחתית המשתלמת בעד אותו ילד לפי סעיף 31ב או על קיצבה המשתלמת כאמור לפי חלק ג2, הכל לפי הענין.
- תיקון סעיף 61 א 11. בסעיף 61 לחוק העיקרי, במקום "13" יבוא "31".
- תיקון סעיף 64 12. בסעיף 64 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ד), בפסקה (1), בסופה יבוא "וקיצבה לפי חלק ג2".
- תיקון סעיף 68 13. בסעיף 68 לחוק העיקרי, האמור בסעיפים קטנים (ד) ו-(ה) יסומן (ו) ו-(ז) ואחרי סעיף קטן (ג) יבוא:
- "(ד) המוסד רשאי לזקוף על חשבון הסכום שעליו להחזיר לאדם פלוני לפי סעיף 31 דמי ביטוח שאותו אדם חייב בהם.
(ה) החייב דמי ביטוח, רשאי בתנאים שנקבעו בתקנות לזקוף חובו על חשבון הסכום המגיע לו מהמוסד לפי סעיף 31 ד."
- תיקון סעיף 69 14. בסעיף 69 לחוק העיקרי, ברישאה, אחרי "גימלת כסף" יבא "או סכום לסי סעיף 31 ד".
- הוספת סעיף 96 א 15. אחרי סעיף 96 לחוק העיקרי יבוא:
- "א' תחילה 96א. הסעיפים 93, 94, 95 ו-96 לא יתולו על ביטוח ילדי עובדים אלא אם הקיצבה לפי חלק ג2 משתלמת על ידי המוסד."
- תיקון סעיף 104 16. בסעיף 104 לחוק העיקרי, לאחר פסקה (6) יבוא:
- "(7) שבין המוסד לבין מי שחייב בתשלום קיצבה לפי חלק ג2 ובכפוף לאמור בסעיף 31 ח."
- תיקון סעיף 105 17. בסעיף 105 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א), אחרי פסקה (6) יבוא:
- "(7) מי שהייב בתשלום קיצבה לפי חלק ג2."
- תיקון הוספת הרביעית 18. בתוספת הרביעית לחוק העיקרי —
- (1) בסעיף 8, במקום "הסכום שממנו מגיעים דמי ביטוח בעד רבע שנה" יבוא "הכנסת המבוטח ברבע השנה" ובסופו יבוא "ההכנסה" לענין סעיף זה — ההכנסה שממנה מגיעים דמי ביטוח, לרבות אותו סכום שהיו מגיעים ממנו דמי ביטוח אלמלא המכסימום הקבוע לתשלום דמי ביטוח; לענין זה רואים קיצבה לפי חלק ג2 כסכום שמגיעים ממנו דמי ביטוח."
- (2) בסעיף 9, במקום הסיפה המתחילה במלים "יובא בחשבון" יבוא "תובא בחשבון הכנסתו ששימשה יסוד לחישוב דמי הביטוח בעד רבע השנה האמור בסעיף 8, לרבות אותו סכום שהיו מגיעים ממנו דמי ביטוח אלמלא המקסימום הקבוע לתשלום דמי ביטוח".

19. בתוספת השביעית לחוק העיקרי –

תיקון התוספת
השביעית

(1) בסעיף 7, במקום "הסכום שממנו מגיעים דמי ביטוח בעד רבע שנה" יבוא "הכנסת המבוטחת כרבע השנה" ובסופו יבוא "הכנסה" לענין סעיף זה – ההכנסה שממנה מגיעים דמי ביטוח, לרבות אותו סכום שהיו מגיעים ממנו דמי ביטוח אלמלא המקסימום הקבוע לתשלום דמי ביטוח; לענין זה רואים קיצבה לפי חלק ג2 כסכום שמגיעים ממנו דמי ביטוח."

(2) בסעיף 8, במקום הסיפה המתחילה במלים "יובא בחשבון" יבוא "תובא בחשבון, לגבי עובדת עצמאית, הכנסתה ששימשה יסוד לחישוב דמי הביטוח בעד רבע השנה האמור בסעיף 7, לרבות אותו סכום שהיו מגיעים ממנו דמי ביטוח אלמלא המקסימום הקבוע לתשלום דמי ביטוח".

תיקון התוספת
התשיעית

20. בתוספת התשיעית לחוק העיקרי, בסופה, יבוא "לפי סעיף 37א – ביטוח ילדי עובדים – 100".

תיקון התוספת
העשירית

21. בתוספת העשירית לחוק העיקרי –

(1) במקום סעיף 1 יבוא:

"1. הקיצבה המשפחתית תהיה לפי שיעורים אלה:

(1) בעד הילד הרביעי – 10.50 לירות לחודש;

(2) בעד הילד החמישי – 11.75 לירות לחודש;

(3) בעד הילד הששי – 13.00 לירות לחודש;

(4) בעד הילד השביעי – 14.25 לירות לחודש;

(5) בעד כל ילד נוסף

מעל לילד השביעי – 15.50 לירות לחודש."

(2) בסעיף 5, בסעיף קטן (א), במקום "ההורה הזכאי לקיצבה" יבוא "ההורה שמשלמת לו הקיצבה";

(3) בסעיף 10, במקום "ארבע-עשרה או שמונה-עשרה שנה, הכל לפי הענין" יבוא "18 או 25 שנה, הכל לפי הענין".

תחילה

22. תחילתו של חוק זה היא ביום ג' באב תשכ"ה (1 באוגוסט 1965).

יגאל אלון
שר העבודה

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

חוק חופשה שנתית (תיקון מס' 2), תשכ"ה-1965 *

תיקון סעיף 3 1. בסעיף 3 לחוק חופשה שנתית, תשי"א-1951 (להלן - החוק העיקרי), בסעיף קטן (א) במקום הפסוק הראשון יבוא:

"אורך החופשה לכל שנת עבודה אצל מעביד אחד או במקום עבודה אחד הוא:

- (1) כעד כל אחת מ-4 השנים הראשונות - 14 יום;
- (2) כעד השנה החמישית - 16 יום;
- (3) כעד השנה השישית - 18 יום;
- (4) כעד השנה השביעית - 21 יום;
- (5) כעד השנה השמינית ואילך - יום נוסף לכל שנת עבודה עד לחופשה של 28 יום; בימי החופשה לא ייכלל אלא יום מנוחה שבועית אחזי לכל שבועה ימי חופשה."

2. במקום סעיף 15 לחוק העיקרי יבוא:

15. (א) עובד בשכר העובד אצל מעביד אחד או במקום עבודה אחד לפחות יום אחד אך פחות מ-75 ימים רצופים כאמור בסעיף 4, בין בשנת עבודה אחת ובין בשתי שנות עבודה רצופות, ואין ביניהם וזוה עבודה ככתב לתקופת עבודה רצופה העולה על 74 ימים - ישלם בעוד המעביד תמורת החופשה 4% לפחות משכר העבודה.

(ב) תמורת החופשה תשולם לקרן החופשה של ענף העבודה שבו עבד העובד או בכל דרך אחרת שנקבעה בתקנות.

(ג) היתה תמורת החופשה משתלמת לקרן החופשה, חייב המעביד לשלמה בתחילת החודש שלאחר חודש העבודה, לפי שכר העבודה המשלם בתורש שלפניו לעובדים כאמור בסעיף קטן (א); המשיך העובד לעבוד אצל אותו מעביד או באותו מקום עבודה מעל ל-74 ימים רצופים, ישלם לו המעביד את דמי החופשה, או פדיון חופשה, הכל לפי הענין, וקרן החופשה תחזיר למעביד, לפי בקשתו, את הסכומים שהעביר לה בשל אותו עובד; שר העבודה רשאי לקבוע בתקנות את המועדים והסדרים להחזרת הסכומים על ידי קרן החופשה, כאמור.

(ד) תמורת החופשה ששולמה לקרן חופשה תימסר לעובד לפי הוראות תקנות הקרן, ותמורת החופשה ששולמה בדרך אחרת תימסר לעובד בדרך שתיקבע בתקנות.

(ה) קרן החופשה רשאית - בהסכמת העובדים שתינתן בהסכם קיבוצי, בחוזה עבודה או בדרך אחרת שתיקבע - לבוא לידי הסכם עם המעביד בדבר תשלום דמי החופשה לקרן גם בעד עובדים שעבדו אצלו מעל ל-75 ימים."

יגאל אלון
שר העבודה

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

* בתקבל בכנסת ביום י"ב בתמוז תשכ"ה (12 ביולי 1965); הצעת החוק ודברי הסביר פורסמו בה"ח 658, תשכ"ה, עמ' 224.
1 ס"ח תשי"א, עמ' 284; תשי"א, עמ' 134.

חוק פיצויי פטורים (תיקון מס' 2), תשכ"ה-1965 *

1. האמור בסעיף 12 לחוק פיצויי פטורים, תשכ"ג-1963, יטרמן "12" (א) ואחריו יבוא: תיקון סעיף 12
 (ב) שר העבודה רשאי, לאחר התייעצות בשר האוצר ובאישור ועדת העבודה של הכנסת, להגדיל בתקנות את שיעור פיצויי הפטורים לעובד בשכר; תקנות כאמור יכול שיהיו כלליות או לפי ענפי עבודה.

יגאל אלון
 שר העבודה

לוי אשכול
 ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
 נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום י"ב בתמוז תשכ"ה (12 ביולי 1965); הצעת החוק ודבריו הסבר פורסמו בה"ח 657, תשכ"ה עמ' 252.
 1 ס"ח תשכ"ג, עמ' 136; ס"ח תשכ"ד, עמ' 167.

חוק לתיקון פקודת העיריות (מס' 2), תשכ"ה-1965 *

1. בסעיף 249 לפקודת העיריות, אחרי פסקה (13) יבוא: תיקון סעיף 249
 (13) להורות בדבר שמירת המראה של חזיתות הבתים, לרבות סידון ושיפוץ;.

2. אחרי סעיף 251 לפקודת העיריות יבוא: הוספת סעיף 251
 251א. (א) התקינה מועצה חוק עזר לפי פסקה (13) לסעיף 249, יחולו ההוצאות לביצוע העבודות לפי חוק העזר בבתים שחל עליהם חוק הגנת הדייר, תשי"ד-1954, או חוק הגנת הדייר, תשט"ו-1955, על אותם אנשים ולפי אותם שיעורים שייקבעו בתקנות לאחר התייעצות עם ועדת הפנים של הכנסת; הוראה זו אינה גורעת מן האמור בסעיף 255.

(ב) תקנות כאמור בסעיף קטן (א) יכול -

- (1) שיהיו בהן הוראות שונות לגבי סוגים שונים של בתים;
- (2) שייקבעו הוראות בדבר דרכי התשלום של ההוצאות לביצוע העבודות לפי חוק העזר ומועדי התשלום, וכן בדבר שיפוריו של מי שנשא בהן מכות חוק העזר.

3. תקנות כאמור בסעיף 2 יותקנו לראשונה תוך שלושה חודשים מיום קבלת חוק זה בהכנסת. הוראת מעבר

חיים משה שפירא
 שר הפנים

לוי אשכול
 ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
 נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום י"ב בתמוז תשכ"ה (12 ביולי 1965); הצעת החוק ודבריו הסבר פורסמו בה"ח 618, תשכ"ה עמ' 238.
 1 דיני מדינת ישראל, גוסס חדש 8, עמ' 197.
 2 ס"ח 151, תשי"ד, עמ' 92.
 3 ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 151.

חוק לתיקון פקודת המשטרה (מס' 4), תשכ"ה-1965 *

1. בסעיף 17 לפקודת המשטרה: (להלן - הפקודה) -
- (1) האמור בסעיף קטן (2) (ג) יסומן (2) (ד) ולפניו יבוא:
 - "(ג) מחבוש שלושים וחמישה ימים";
 - (2) בפסקה (III) לתנאי הראשון, במקום "שלילת שכר התנהגות טובה" יבוא "שלילת שכר הצטיינות לתקופה שלא תעלה על ששה חדשים";
 - (3) האמור בפסקה (III) לתנאי השני יסומן (IV) ולפניו כן יבוא:
 - "(II) מחבוש שבעה ימים";
 - (4) במקום סעיף קטן (3) יבוא:
 - "(3) עונש מחבוש כאמור בסעיף זה לא יוטל על מי שכללי גיוס ופיטורים לפי הפקודה חלים לגביו";
 - (5) בסעיף קטן (4) (ג), במקום "חמש לירות" יבוא "שבעים וחמש לירות";
 - (6) אחרי סעיף קטן (5) יבוא:
 - "(6) (א) שוטר שהוטל עליו עונש מחבוש בדין משמעתי על ידי מפקד משטרת מחוז רשאי תוך שלושה ימים מיום שהודיעו לו את הפסק להגיש עליו ערר לפני המפקח הכללי; הוטל עונש המחבוש על ידי קצין משטרה בכיר אחר יוגש הערר לפני מפקד משטרת מחוז שנתמנה לכך.
 - (ב) מי שלפניו הוגש הערר רשאי לאשר את הפסק, להמתיקו או לבטלו."

2. בסעיף 18 לפקודה -
- (1) אחרי סעיף קטן (6) (ב) יבוא:
 - "(ג) מחבוש שלושים וחמישה ימים;
 - (ד) דיתוק שלושים ימים למקום שירות בשעה שהוא חפשי מתפקיד;
 - (ה) הורדה בדרגה";
 - (2) במקום סעיף קטן (9) יבוא:
 - "(9) (א) ביצועו של גזר דין יושהה עד להחלטה לפי סעיפים קטנים (7) או (8), לפי הענין.
 - (ב) הישוב תקופת עונש מאסר או עונש מחבוש שהוטל בפסק דין הטעון אישור, יתחיל מן התאריך שייקבע בהחלטה לפי סעיפים קטנים (7) או (8) או בהחלטת בית הדין לערעור, הכל לפי הענין."

3. אחרי סעיף 18 לפקודה יבוא:
- 18א. (1) הטיל בית דין למשמעת, מפקד משטרת מחוז או קצין משטרה בכיר אחר עונש מחבוש או עונש מאסר, רשאי הוא להורות בגזר הדין שהעונש כולו או מקצתו יהיה על תנאי.

* נתקבל בכנסת ביום י"ב בתמוז תשכ"ה (12 ביולי 1965); הצעת החוק ודבריו הסבר פורסמו בה"ח 658, תשכ"ה, עמ' 254.
 1 חוקי א"י, כרך ב', פרק קי"ב, עמ' 1124; ס"ח תשט"ו, עמ' 147; ס"ח תשכ"א, עמ' 19; ס"ח תשכ"ג, עמ' 86.

(2) מי שנידון למחבוש או למאסר על תנאי לא ישא את עגשו אלא אם הורשע, תוך תקופה שנקבעה בגזר דינו שלא תעלה על שנתיים, בעבירה משמעתית שצויינה בגזר הדין.

118. הוראות סעיפים 15, 15א, 17 (א), 18, 18ב, 18ג, 18ד ו-118 לחוק לתיקון דיני העונשין (דרכי ענישה), השי"ד-1954², יחולו על עונש מאסר ועל מאסר על תנאי שהוטלו על ידי בית דין למשמעת בתיאומים לפי הענין; ולענין זה, כל סמכות הנתונה בהם לבית משפט לענין עבירה ועונש שהטיל נתונה גם לבית דין למשמעת לענין עבירת משמעת ועונש שהטיל.

118. (1) עונש מחבוש יבוצע במקום שיקבע לכך המפקח הכללי.
(2) עונש מאסר יבוצע במקום שיקבע לכך המפקח הכללי או בבית סוהר כמשמעותו בפקודת בתי הסוהר, 1946³, או מקצתו בזה ומקצתו בזה.

(3) מי שנידון למאסר בבית דין למשמעת והוא נושא עגשו בבית סוהר כמשמעותו בפקודת בתי הסוהר, 1946, ינהגו בו לכל דבר כאילו היה אסיר הנושא עונש מאסר שהטיל בית משפט.

(4) המפקח הכללי יקבע את סדרי המינהל, המשמר והמשטר במקומות שקבע לפי סעיפים קטנים (1) או (2), את האמצעים שמוותר לנקוט בהם כלפי המוחזקים באותם מקומות לשם קיום המשמעת ואת זכויותיהם של מוחזקים כאמור.

118. אדם שכללי הגיוס והפיטורין לפי פקודה זו אינם חלים לגביו, אין רואים את תקופת כליאתו או חבישתו על פי פסק דין של בית משפט, בית דין למשמעת או מפקד משטרת מחוז, או את תקופת העדרו מן השירות שלא כדין או ברשות שהושגה בטענות כוזבות ונענש על כך כדין, כתקופה שבה מילא חובת שירות סדיר לענין חישוב זמן השירות, אלא אם הורה בית המשפט, בית הדין למשמעת או מפקד משטרת המחוז הוראה אחרת.

4. בסעיף 20 (2) לפקודה יימחקו המלים "בנוסף על כל עונש אחר שנקבע בפקודה זו".

5. בסעיף 8 לחוספת, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) נידון הנאשם למאסר, יכול נשיא בית הדין לצוות על מעצרו או על שחרורו בערובה, אף לאחר מתן גזר הדין, ותקפו של הצו יהיה עד לאישור פסק הדין או עד להרכבת בית דין לערעור, אם לא בטל לפני כן, ולא יאוחר משלושים יום לאחר מתן גזר הדין או לאחר שהגיש הנאשם כתב ערעור, וזולת אם הורה שר המשטרה הוראה אחרת.

(ג) על שחרור בערובה יחולו הוראות פקודת השחרור בערבות, 1944⁴, בשינויים לפי הענין, וכל פעולה שבית משפט נדרש או מוסמך לעשותה לפי הפקודה תיעשה בידי נשיא בית הדין שדן את הנאשם."

לוי אשכול
ראש הממשלה

בכור ש. שטרית
שר המשטרה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

² ס"ח השי"ד, עמ' 234.

³ ע"ר 1946, תוס' 1 מט' 1472, עמ' 6.

⁴ ע"ר 1944, תוס' 1 מט' 1359, עמ' 57.

תחולת הוראות
חוק לתיקון דיני
העונשין
(דרכי ענישה),
שי"ד-1954

מקום ריצוי

תקופות שלא
יבואו במנין
שירות סדיר

תיקון סעיף 20

תיקון החוספת

חוק לקיום תוקף תקנות ההגנה (כספים), תשכ"ה-1965 *

1.	תקנות ההגנה (כספים), 1941 (להלן - התקנות העיקריות), יעמדו בתקפן עד יום ו' באב תשכ"ח (31 ביולי 1968) בשינויים שפורטו בתוספת לחוק זה.	קיום תוקף
2.	חזילתו של חוק זה ביום ג' באב תשכ"ה (1 באוגוסט 1965).	חזילה

תוספת

(סעיף 1)

1. בתקנה 2 לתקנות העיקריות, במקום הגדרת "מטילי זהב" תבוא הגדרה זו: "מטילי זהב" - לרבות זהב גלמי, בין נוזל ובין מוצק, למעט כלי זהב (פרט למטבע זהב) שהותך למטילים כדי לייצר כלי זהב אחר הימנר".
2. תקנת משנה (4) לתקנה 3 לתקנות העיקריות - בטלה.
3. בתקנה 4 לתקנות העיקריות -
 - (1) בסוף תקנת משנה (א5) יבוא: "ואם הורה כאמור, ימסור הודעה על כך למוציא או לשולח";
 - (2) אחרי תקנת משנה (א5) יבוא: "כל הוראה עצמו נפגע על ידי הוראה לפי תקנת משנה (א5) לגבי מטבע-חוץ או נייר ערך, רשאי לערער עליה לפני בית משפט מחוזי שבאזור שיפוטו נתפש אותו מטבע או אותו נייר ערך.
 - (3) הערעור יוגש תוך ארבעה עשר יום מהיום בו נמסרה הודעה למוציא או לשולח לפי תקנת משנה (א5), אלא שמותר להגיש ערעור גם לפני מסירת הודעה כזאת.
 - (4) הערעור יוגש ויתברר בצורת בקשה בדרך המרצה; מי שהורה הוראה לפי תקנת משנה (א5) יהיה משיב לערעור.
4. בתקנה 5 לתקנות העיקריות יימחקו המלים "פרט לכלי זהב".
5. תקנה אא לתקנות העיקריות - בטלה.
6. תקנת משנה (ז) לתקנה 8 לתקנות העיקריות - בטלה.

פנחס ספיר
שר האוצר

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום י"ב בתמוז תשכ"ה (12 ביולי 1965); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 619, תשכ"ה, עמ' 240.
1 ע"ר 1941, חו"ס 2, מס' 1138, עמ' 1380.